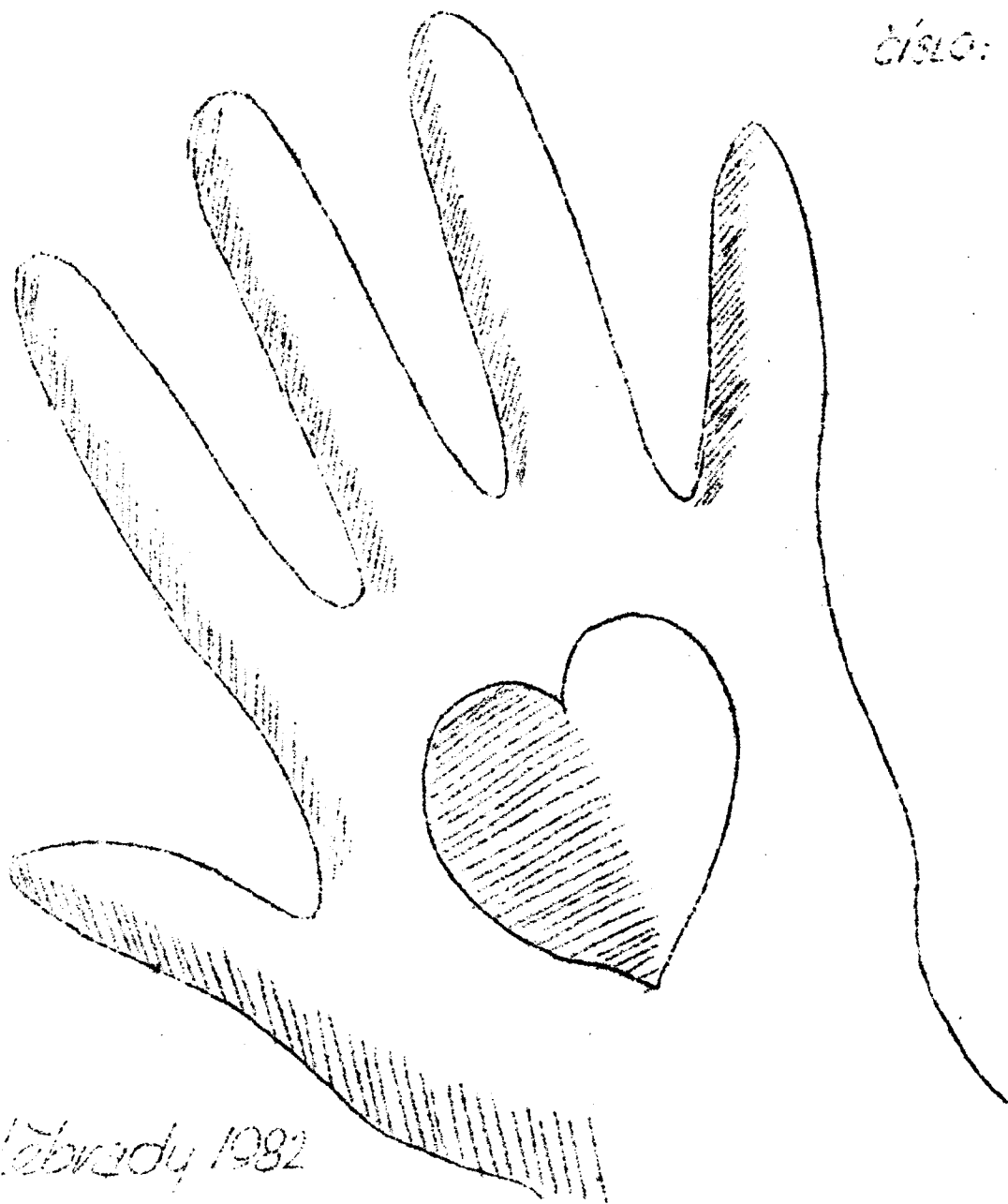

X. ROČNÍK MLADÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

ZPRÁVY

číslo: 5

Poděbrady 1982

Neobyčejný příběh

Cholstoměr - člověk může být nelidský, trápí se jako zvíře, trpí. Odvěká poddanost láká a vzrušuje ostatní, zatímco pro něho samotného je skutečnost křížem, který nosí.

"Hrdina mé povídky, kterého z celé duše miluji, toť pravda."

Lev Nikolajevič Tolstoj

Těžko říci, čím bylo představení dobré, zda hereckými výkony či perfektní režisérskou kompozicí, nebo pohybovým ztvárněním daného tématu.

Pavel Rímský, režisér představení, je mistrem v ladění složek scénického obrazu. Jeho kompozice scénické dramati-
zace L. N. Tolstého je divadlem, protože dodržuje kánony
žánru. Je vysoce profesionální ukázkou přístupu k textu,
je výpovědí člověka, který vnímá, slyší a cítí. Není třeba
nic dodávat. Představení hovořilo samo o sobě jako jeden
z vrcholů letošní divadelní přehlídky v Poděbradech.

Tleskáme...

Theatrum Mundí v 33 obrazech

Podle románu Jiřího Šotoly Svatý na mostě jsme viděli
příslušný počet obrazů, zajímavou dramaturgií i netradiční
výkony všech tří představitelů. Jak psali autoři v programo-
vém bulletinu, silné téma, které má i společenskou aktuálnost
a je angažovanou výpovědí o světě nebo o tom, že jsme se
s touto předlohou i jejím inscenováním prali poctivě, leckdy
s radostí a leckdy s bolestí...

Výklady jsou zbytečné. Jako divák jsem pod dojmem
Příběhu koně pochopil málo. Několik okamžiků zajiskřilo
hrou na divadlo v miniaturním tříčlenném souboru, chvíle byly

obsažné a zajímavé. Ale - odpovězte si na otázku, co vám představení řeklo. My jsme se o to dlouho přeli a nenalezli jsme společného jmenovatele.

Jednou větou...

Jsem vždycky rád, když mě chytrí lidé pozvou a já se mohu zúčastnit rozhovoru; tento pocit jsem měl¹ při Hanýskovi, i když se hovořilo o věcech značně trpkých.

Rudolf Felzmann

Hravost, bezprostřednost, upřímnost, naivita i vypočítavost = Hanýsek člověk.

Kateřina Fixová

Představení, které bez divákovy spolupráce ztrácí polovinu své účinnosti.

Jarmila Černíková

Podobenství o našinci, kterého všichni známe také ze zrcadla, provedené nedřevěnými i dřevěnými herci výrazně a přitom delikátně.

Alena Urbanová

Jak se ukázalo, měl nám Hanýsek co pošeptat, hlavně do poloviny, snad příště na tom budeme lépe.

Jan Pavlíček

Hanýsek mě svým osudem nepřekvapil, a tak jsem měl čas sledovat moc pěknou inscenaci.

Antonín Bašta

O režii

Sobotní odpoledne bylo věnováno semináři k problematice režie amatérského divadla. Bohužel ne vždy se hovořilo o režii. Seminaristé se za pomoci odborných lektorů snažili vyřešit některé problémy svých souborů i své vlastní.

Ve druhé polovině semináře se pak mluvilo o vztahu režisér - herec s podotázkou Jak získat autoritu? Rozprava pomohla řadě účastníků vyjasnit si vztahy v domácích souborech i k samotnému amatérskému divadlu. Jak řekl režisér A. Bašta, bylo by pro budoucnost amatérského divadla přínosem, kdyby se soubory tvořily podle toho, jaké divadlo chce příslušná skupina lidí hrát, jaký žánr, jaký styl.

Měšťák šlechticem

Moliere jako autor je dnes pro inscenaci velice obtížný. Je to vidět i z toho, že jak profesionální, tak i amatérská divadla se mu většinou vyhýbají, protože nevědí, co s ním. Z celého rozsáhlého díla se nejvíc hraje Tartuffe neboli Pokrytec. Relativně častěji se na jevištích objevuje i hra Měšťák šlechticem, především proto, že je to zábavná podívaná s baletními vložkami.

To, co jsme viděli v nastudování Malého divadla z Ústí nad Labem, je inscenace, na níž jsou patrné silné zásahy do autorova textu, které se projevují především ve škrtech, v precizním zvýraznění a dopracování příběhu hlavní postavy pana Jordána a v oproštění od baletních a jiných víceméně zábavných prvků. Závěr Jordánova příběhu už není dílem Molièrovým, ale dílem autora dramaturgicko režijní úpravy Rudolfa Pelzmanna.

Režisér představení nejenže velice přesvědčivě vypracovává příběh, ale rozdílnou mírou stylizace rozlišuje jednotlivé sociální skupiny, tedy dramatické postavy, které do těchto skupin patří. Nejvyšší míra stylizace se projevuje u postav šlechtických, jejichž podoba připomíná tak trochu figuríny z panoptika. Nejmenší míra stylizace se projevuje u postav, které mají zdravý rozum, to je paní Jordánová, Lucie, Mikulka, Kleont a Koubek. Mezi nimi se pohybuje pan Jordán - velice zajímavá studie ješitného hlupáka, zábavného i nebezpečného ve své etizádosti se vyšvihnout. Je to právě on, který ruku v ruce s ostatními postavami vytváří obraz doby nejen Molierovy, ale i některých nedostatků naší současnosti. Proto na mě tato molierovská inscenace nepůsobí jako muzeální veteš, ale jako živý diskusní příspěvek k tématu jak inscenovat v současné době klasické autory, jimž se naše divadlo vyhýbá.

Jarmila Černíková

A co já?

Jediný profesionální soubor - SKKS Praha Pradivadlo uvedl v sobotu večer titul A co já?, historii člověka ve třicetileté válce podle románu Dobrodružný Simplicius Simplicissimus v překladu Pavla Eisnera.

Představení profesionálů na FEMAD uzavřelo přehlídku. Bylo v něm mnoho tragického i tragikomického, osobité scénické prostředky, divadelní podoba díla. Dělá se hlavně proto, aby bavíc a rozesmávajíc diváka ho přivedla k tomu, aby si i on položil otázku: A co já?

Naše dnešní scény profesionální trochu apokulhávají za amatérskými, ve způsobu inscenování i v divadelním výrazivu. Přivádí ho to k otázce: A co já. Já ano, já bych Pradivadlo vzal s malými výhradami jako ukázkou, jako rozvinutí teorií, o kterých se mluví, jako příklad, kterého je možné se chytit, ale nemusí to být zvykem...